

ling i dette høje Ting for 2—3 Aar siden, kom Forslaget til Landstinget med en Bestemmelse om Lygteføring, der ikke alene gjaldt Motorkøretøjer, men tillige Hestekøretøjer. Der var i Landstinget ikke den Gang Stemning for, at dette skulde gennemføres, og Bestemmelsen om tvungen Lygteføring for Hestekøretøjer gik ud. Jeg er vidende om, at der her i Landstinget ikke er absolut Stemning for at bibeholde den herom indsatte Bestemmelse i det nærværende Lovforslag, men jeg vil for mit Vedkommende henstille til det høje Ting at tage denne Bestemmelse med, ud fra den Betragtning, at Motorfærdselen nu er blevet mere almindelig og, jeg vil sige, i højere Grad berettiget ogsaa derigennem, at vi gennem dette Lovforslag kommer ind paa at afkræve denne Trafik en Afgift. Derved bliver den i nogen Grad ligeberettiget med os andre til Færdsel paa vore Veje, og indrømmer man, at dette Lovforslag har denne Hensigt og i nogen Grad ogsaa naar denne Hensigt, saa maa man ogsaa stille sig forstaaende til de Krav, der stilles fra den Side. Skønt jeg tidligere har været Modstander af en tvungen Lygteføring for Hestekøretøjer, vil jeg derfor nu for mit Vedkommende anbefale, at man gaar med til den. Thi har man en saadan Bestemmelse for den ene Art af Befordringsmidler, og man betragter dem som ligeberettigede med andre, saa maa man ogsaa lade Pligterne saavel som Rettighederne være de samme.

Man er i denne Lovgivning ogsaa inde paa at træffe Bestemmelse om, hvorledes de, som skal være Førere for Motorkøretøjer, skal uddannes, og man har ogsaa været inde paa at træffe Bestemmelse om, hvorledes de maa optræde under deres Funktion. Jeg billiger Bestemmelserne i Lovforslaget, der gaar ud paa at give Uddannelsen fri, men jeg forudsætter, maa jeg allerede paa nærværende Tidspunkt have Lov at sige, at den Prøve, som tidligere har været en Betingelse for at kunne faa udstedt et Førerbevis, bevarer mindst lige saa streng en Karakter, som den har haft før, med andre Ord, at man fra det offentlige Side ikke kræver Indseende med den Uddannelse, som Føreren lader sig underkaste, men lader Prøven, som han indstiller sig til, være saa effektiv, at det offentlige virkelig kan give Manden Attest for, at nu er han værdig til at være Fører af et Motorkøretøj.

I denne Forbindelse vil jeg ogsaa gerne henstille, at det ikke bliver for besværligt for dem, der ønsker at indstille

sig til Prøven, at naa til Prøvestedet. Jeg sigter herved til et Rygte, der har været fremme om, at denne Førerprøve kun skulde afholdes eet Sted i Landet, f. Eks. i Hovedstaden. Jeg vil henstille til den højtærede Justitsminister, idet jeg skønner, at disse Forhold vil blive afgjort ad administrativ Vej, at træffe en Ordning, hvorefter Prøvestederne ikke kommer til at ligge alt for langt fra hinanden. Jeg havde tænkt mig at henstille, at der skulde gives Lejlighed til at indstille sig til Prøve et Sted i hvert Amt, men jeg vil ikke absolut fastholde et saadant Krav, men blot henstille, at Prøverne bliver afholdt nogenlunde lokalt.

Jeg har sagt tidligere, at jeg anser Hovedbestemmelsen i denne Lov for at være den, der tager Sigte paa Afgiften af disse Befordringsmidler. Det er Hovedbestemmelsen, men for at den skal blive fuldt tilfredsstillende, er det for mig af overvejende Betydning, at den Afgift, der kommer ind, bliver anvendt rigtigst muligt. Nu er det jo en Forudsætning, at den med Undtagelse af 2 pCt. udelukkende skal anvendes til Vejenes Istandsættelse og Forbedring, og denne Bestemmelse kan jeg billige. Jeg er ikke ganske sikker paa, at de Ændringer, som paa dette Omraade er foretagne i det høje Folketing, forbedrer Udsigterne for dette Beløbs Anvendelse. Det høje Ting vil vide, at fra Justitsministerens Side blev Forslaget forelagt med en Bestemmelse om, at den Afgift, der her kommer ind, skulde fordeles fra Ministeriets Side ved Hjælp af et saakaldt Vejraad, og at dette Vejraad foruden at være til Raadighed i den Henseende tillige skulde have et vist Indseende med Beløbs Anvendelse og med, hvorledes de forskellige kommunale Raad forbedrede deres Veje. Ministerens Bestemmelse om et Vejraad kunde Folketinget imidlertid ikke tiltræde og har nu herforeslaaet andre Regler for denne Fordeling. Jeg for mit Vedkommende vil kunne tiltræde disse fra Folketingets Side foreslaaede Regler, hvis jeg kunde faa ændrede Regler, der fastslaar det, som jeg skønner, Folketinget for skarpt har trukket op, nemlig hvortil Amtsraadene udelukkende skulde anvende disse Beløb. Det er nemlig efter mit Skøn fastslaet lidt for stærkt, hvortil Beløbet skal og maa anvendes, og jeg er bange for, at vi derved kommer ind paa i lidt for stærk en Grad at fratage de kommunale Raad deres Selvbestemmelsesret paa dette Omraade. Hvis det er vor Hensigt — og det fremgaar jo